

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-1615/2021

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Aleksandri Gumzej, u pravnoj stvari tužitelja SVEUČILIŠTE U ZAGREBU, Zagreb, Trg Republike Hrvatske 14, OIB: 36612267447, zastupanog po punomoćniku Denisu Bajsu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mihočević&Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18/III, protiv tuženika Republika Hrvatska, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, Zagreb, Donje Svetice 38, OIB: 49508397045, radi isplate iznosa od 127.667,84 EUR, nakon održane glavne rasprave zaključene 8. ožujka 2024. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvane zastupnice po zakonu tuženika, s danom objave 22. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 127.667,84 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeca svakog pojedinog iznosa, i to na:

na iznos od 6.616,99 EUR od 14. travnja 2021. do isplate;
na iznos od 6.616,99 EUR od 11. svibnja 2021. do isplate;
na iznos od 6.616,99 EUR od 11. lipnja 2021. do isplate;
na iznos od 6.616,99 EUR od 10. srpnja 2021. do isplate;
na iznos od 6.616,99 EUR od 11. kolovoza 2021. do isplate;
na iznos od 6.616,99 EUR od 10. rujna 2021. do isplate;
na iznos od 6.616,99 EUR od 12. listopada 2021. do isplate;
na iznos od 6.643,96 EUR od 10. studenog 2021. do isplate;
na iznos od 6.982,81 EUR od 10. prosinca 2021. do isplate;
na iznos od 6.643,95 EUR od 11. siječnja 2022. do isplate;
na iznos od 6.643,95 EUR od 10. veljače 2022. do isplate;
na iznos od 6.643,96 EUR od 10. ožujka 2022. do isplate;
na iznos od 6.643,96 EUR od 12. travnja 2022. do isplate;
na iznos od 6.643,96 EUR od 11. svibnja 2022. do isplate;
na iznos od 6.908,17 EUR od 10. lipnja 2022. do isplate;
na iznos od 6.908,17 EUR od 12. srpnja 2022. do isplate;
na iznos od 6.908,17 EUR od 10. kolovoza 2022. do isplate;
na iznos od 6.908,17 EUR od 10. rujna 2022. do isplate;
na iznos od 6.869,68 EUR od 13. listopada 2022. do isplate;

s time da se stopa od gore navedenih datuma dospijeća do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 21.590,93 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 22. travnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadom parničnog troška u iznosu od 12.202,00 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

IV. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 15.977,16 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi u bitnome da je njegov zaposlenik prof. dr. sc. Ante Čović zaposlen kao prorektor za organizaciju, kadrovski razvoj i međusveučilišnu suradnju temeljem Ugovora o radu prorektora Sveučilišta u Zagrebu sklopljenog 1. listopada 2018. i Aneksa tom Ugovoru od 23. rujna 2019., s udjelom od 90% punog radnog vremena, da je Ugovor sklopljen na određeno vrijeme od 4 godine od dana stupanja na dužnost 1. listopada 2018., da je prof. dr. sc. Ante Čović rođen 23. kolovoza 1949. te da je napunio 72 godine života. Tužitelj nadalje ističe kako je Državni inspektorat RH provodio nadzor nad zakonitošću navedenog Ugovora o radu te je Ministarstvo znanosti i obrazovanja istom uputilo dopis (klasa: 052-01/21-01/00039, ur.broj: 533-04-21-0002) od 19. veljače 2021. u kojem je navelo u bitnome kako Ministarstvo znanosti i obrazovanja nije nadležno za postupanje po predstavi o nezakonitosti ugovora o radu prorektora Ante Čovića na Sveučilištu u Zagrebu jer je, sukladno članku 113. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine" broj: 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07-Odluka USRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14-Odluka i Rješenje USRH, 60/15-OUSSRH i 131/17) nadležno isključivo za provođenje upravnog nadzora nad zakonitošću rada i općih akata visokih učilišta na način koji ne narušava sveučilišnu autonomiju i ne ometa rad visokih učilišta. Nastavno na sve navedeno, temeljem odredbe članka 18. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09) predmet je proslijeđen Državnom inspektoratu kao nadležnom javnopravnom tijelu koje je izvršilo nadzor i uputilo Ministarstvu

znanosti i obrazovanja dopis (klasa 116-01/21-01/52, Ur. broj 443-01-13-01/21-9) od 8. ožujka 2021. u kojem je, između ostalog, u pogledu predmetnog ugovora o radu napomenulo da zakonom niti općim aktima Sveučilišta u Zagrebu nisu propisani odnosno utvrđeni posebni uvjeti za sklapanje ugovora o radu za obavljanje poslova radnog mjesta prorektora, pa u tome dijelu nije bilo osnova za poduzimanje zakonskih mjera iz djelokruga inspekcije rada. Unatoč činjenici da je Državni inspektorat RH utvrdio valjanost i zakonitost predmetnog Ugovora o radu, Ministarstvo znanosti i obrazovanja poslalo je dopis (klasa 120-08/21-01/00030, ur. broj: 533-04-21-0001) od 26. ožujka 2021. pod nazivom «Evidencija, obračun te isplata plaća u sustavu Centralnog obračuna plaća (COP) zaposlenika na javnim visokim učilištima» u kojem navodi da će obustaviti obračun te isplatu plaće zaposlenicima visokih učilišta kojima se putem tog Ministarstva osigurava obračun i isplata plaće iz Državnog proračuna Republike Hrvatske kroz sustav COP, ukoliko su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju redovitog profesora ili profesora visoke škole te su navršili više od 70 godina života, a nije im prestao radni odnos istekom akademske godine u kojoj su navršili 70 godina života. Nakon toga je Ministarstvo znanosti i obrazovanja poslalo tužitelju dopis (klasa: 120-08/21-01/00035, ur. broj: 533-04-21-0003) od 7. travnja 2021. u kojem se navodi da je isto uputilo Financijskoj agenciji zahtjev da se obrišu parametri i evidencija obračuna za prof. dr. sc. Antu Čovića u sustavu COP u plaćama obračunatim za ožujak 2021., a slijedom čega tužitelj nije primio financijska sredstva za obračun i isplatu plaće za svojeg zaposlenika prof. dr. sc. Antu Čovića, a isti dopis tužitelj je primio od tuženika vezano za isplatu plaće i u razdoblju od svibnja do rujna. S obzirom da tužitelj ima s prof. dr. sc. Antom Čovićem sklopljen valjani Ugovor o radu, a čiju je zakonitost potvrdio i Državni inspektorat RH povodom provedenog nadzora, tužitelj je 13. travnja 2021. isplatio iz vlastitih sredstava radniku prof. dr. sc. Anti Čoviću plaću za mjesec ožujak 2021. u ukupnom bruto iznosu od 49.855,73 kn, a isplatu istog iznosa plaće tužitelj je izvršio i u narednim mjesecima odnosno u razdoblju od svibnja do rujna 2021. Tužitelj nadalje ističe da je odredbom čl. 107. st. 1. t. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano da se visoka učilišta, instituti i druge znanstvene organizacije financiraju iz državnog proračuna. Sukladno čl. 109. st. 1. istog Zakona, javna sveučilišta, veleučilišta i visoke škole financiraju se iz državnog proračuna uzimajući u obzir utvrđene kapacitete pojedinoga visokog učilišta, cijenu pojedinih studija te ocjenu o njihovoj kvaliteti na temelju vrednovanja iz članka 16. toga Zakona. U stavku 3. istog članka određeno je da se sredstva iz državnog proračuna namijenjena sveučilištima, veleučilištima i visokim školama doznačuju korisnicima u ukupnom iznosu, a korisnici ih svojim proračunom raspoređuju za pojedine namjene, sukladno statutu i drugim općim aktima. Proračun sveučilišta donosi senat na prijedlog rektora, a proračun veleučilišta i visoke škole stručno vijeće na prijedlog dekana. Sukladno stavku 5., javna visoka učilišta raspolažu sredstvima sukladno tome Zakonu te propisima kojima se regulira izvršavanje državnog proračuna. U Državnom proračunu na poziciji razdjel 080 Ministarstva znanosti i obrazovanja, glava 08006 Sveučilišta i veleučilišta u Republici Hrvatskoj, glavni program 37 obrazovanje, program 3705 visoko obrazovanje, aktivnost A621001 Redovna djelatnost Sveučilišta u Zagrebu. Za 2021. godinu je Hrvatski sabor na toj stavci 25. studenog 2020. Sveučilištu u Zagrebu odredio 1.471.616.456 kn, a od čega: izvor 11 Opći prihodi i primici u iznosu od 1.471.616.456 kn, skupina 31 rashodi za zaposlene 1.435.422.047 kn, podskupina 311 plaće (bruto) 1.210.902.151 kn. Odredbom čl. 2. Zakona o plaćama u javnim službama propisano je da su javne službe u smislu toga Zakona: javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za

zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Odredbom čl. 2. Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2021. propisano je da se sredstva u proračunu osiguravaju korisnicima, koji su u njegovu Posebnom dijelu određeni za nositelje sredstava raspoređenih po programima (aktivnostima i projektima), po vrstama rashoda i izdataka te po izvorima financiranja. Odredbom čl. 11. Zakona o proračunu propisano je da se proračunska sredstva moraju koristiti u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja, a posebno u skladu s načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti. Tužitelj navodi da je korisnik državnog proračuna (RKP-broj 2436), da u svom financijskom poslovanju pored već citiranih zakona primjenjuje i Zakon o registru zaposlenih u javnom sektoru, Zakon o fiskalnoj odgovornosti, Zakon o javnoj nabavi, Zakon o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru, Zakon o transparentnosti tokova javnih sredstava i Zakon o računovodstvu, iz kojih propisa slijedi da su sredstva za zaposlene na Sveučilištu u Zagrebu osigurana u Državnom proračunu i da Ministarstvo znanosti nije imalo osnove obustaviti isplatu plaće prof.dr.sc. Anti Čoviću. Pozivajući se na odredbu čl. 1119. Zakona o obveznim odnosima, tužitelj ovom tužbom potražuje povrat isplaćenog iznosa plaće za mjesec ožujak 2021. u ukupnom iznosu od 49.855,73 kn bruto budući je Ministarstvo znanosti i obrazovanja protivno zakonu i valjanom Ugovoru o radu za radno mjesto prorektora koje je na snazi, jednostrano i nezakonito obustavilo obračun i isplatu plaće za prof. dr. sc. Ante Čovića. Isti iznos plaće tužitelj potražuje i za mjesec travanj i za sve naredne mjesece do kraja važenja predmetnog Ugovora o radu odnosno do 1. listopada 2022. do kada je tužitelj dužan obračunavati i isplaćivati plaću. S obzirom da se nadležno Državno odvjetništvo nije očitovalo o tužiteljevom zahtjevu za mirnim rješenjem spora tužitelja od 22. travnja 2021. u propisanom roku od tri mjeseca tužitelj predlaže donošenje presude kojom se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 39.701,95 EUR (tada 299.134,32 kn) koji predstavlja ukupan iznos isplaćenih plaća za razdoblje ožujka do rujna 2021. te mu isplatiti daljnje mjesečne iznose plaćene na ime plaće do dana zaključenja glavne rasprave.

2. Valja naglasiti da je tužitelj podneskom od 20. travnja 2022. postavio tužbeni zahtjev naznačivši vrijeme dospelosti tražbine (čl. 186.c Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske; 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje u tekstu: ZPP) čime ga je povećao za iznos od 86.020,91 EUR istaknuvši da potražuje povrat isplaćenih iznosa plaća od ožujka 2021. pa do kraja važenja predmetnog Ugovora o radu odnosno do 1. listopada 2022. Nadalje, podneskom od 28. ožujka 2023. uskladio je tužbeni zahtjev s obzirom na Nalaz i mišljenje vještaka povećavši ga za iznos od 1.944,98 EUR a što se u smislu odredbe čl. 191. st. 1. ZPP-a smatra preinakom tužbe. Tuženik se navedenoj preinaci nije protivio te je sud istu dopustio raspravnim rješenjem od 7. prosinca 2023. jer smatra da je isto svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama u smislu odredbe čl. 190. st. 3. ZPP-a.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe u bitnome kako tužitelj osnovanost svoje tužbe gradi na tvrdnji da je nadzor nad zakonitošću predmetnog Ugovora o radu provodio Državni inspektorat te kako je vezano za isto dopisom (klasa 116-01/21-01/52) od 8. ožujka 2021. utvrdio da je predmetni Ugovor od 1. listopada 2018. u cijelosti zakonit i o tome obavijestio Ministarstvo znanosti i obrazovanja, a što je u potpunosti neutemeljeno iz razloga što se slijedom priloženog Nalaza citiraju dijelovi

koji idu u prilog takvoj tvrdnji dok se sav ostali tekst i nalaz sačinjen po Državnom inspektoratu, ignorira i zaobilazi. Naime, tuženik ističe kako se tužbenim zahtjevom, pozivom na odredbu članka 1119. Zakona o obveznim odnosima, od tuženika potražuje povrat isplaćenog iznosa s osnove plaće temeljem Ugovora od 1. listopada 2018. i to od mjeseca ožujka 2021. pa nadalje do zaključenja glavne rasprave sve uvećano za zakonske zatezne kamate. Radi se o iznosu koje je Sveučilište u Zagrebu isplaćivalo tužitelju temeljem Ugovora od 1. listopada 2018. s obzirom da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja, a nakon Nalaza Državnog inspektorata, obustavilo obračun i isplatu plaće svim zaposlenicima visokih učilišta kojima se putem Ministarstva osigurava isplata plaće iz Državnog proračuna ukoliko su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju redovitog profesora te su navršili više od 70 godina života, a radni odnos im nije prestao istekom akademske godine u kojoj su navršili 70 godina života. Tuženik navodi da je takva odluka Ministarstva znanosti i obrazovanja u cijelosti utemeljena na zakonskim i podzakonskim propisima te sudskom praksom, a na isto upućuje i Nalaz Državnog inspektorata što tužitelj nekritički zaobilazi i isto ne obrazlaže u tužbi iako je predmetni Nalaz jasan i nedvosmislen. Naime, Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine" broj: 123/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17, dalje: ZZDVO), odredbom članka 102. stavka 7. propisano je kako zaposleniku na znanstveno-nastavnom, umjetničko-nastavnom, nastavnom i stručnom radnom mjestu na visokom učilištu istekom akademske godine u kojoj je navršio 65 godina života, prestaje ugovor o radu radi odlaska u mirovinu. Navedena odredba ima izuzetak temeljen na odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-I-5578/2013 i U-I-3633/2014, od 20. kolovoza 2014. sukladno kojoj se na redovne profesore, profesore viših škola i znanstvene savjetnike koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju, primjenjuju odredbe ranije važećeg ZZDVO-a. Prema tim odredbama, kada postoji potreba za nastavkom rada redovitog profesora u trajnom zvanju, odnosno profesora visoke škole u trajnom zvanju, visoko učilište može redovitom profesorom u trajnom zvanju, odnosno profesorom visoke škole u trajnom zvanju produljiti ugovor o radu do isteka akademske godine u kojoj navršava 70 godina života pri čemu će se posebno cijeliti njegov znanstveni doprinos, uspješnost u obrazovnom procesu i odgoju mladih znanstvenih nastavnika i nastavnika. S obzirom da je prema Nalazu Državnog inspektorata s prof. Antom Čovićem Sveučilište u Zagrebu, Hrvatski studiji sklopilo Ugovor o radu dana 20. rujna 2019., u trajanju od 1. listopada 2019. do 30. rujna 2021. (za obavljanje radnog mjesta redovitog profesora, Državni inspektorat utvrđuje da prof. Ante Čović ne ispunjava posebne uvjete radnog mjesta redovitog profesora u trajnom zvanju budući je tada imao više od 70 godina. Analogno ovakvom Nalazu Državnog inspektorata, Ugovor od 1. listopada 2018. za radno mjesto prorektora, također nije mogao ostati na snazi niti se plaća i ostali dodaci, isplaćivati na teret Državnog proračuna sve iz razloga što je prof. Ante Čović, rođen 23. kolovoza 1949., navršio 70 godina života, dana 23. kolovoza 2019. Iz navedenog jasno proizlazi kako je radni odnos istome prestao istekom akademske 2019. godine. Iako je iz Nalaza Državnog inspektorata razvidno da se isti referira ponajprije na Ugovor od 20. rujna 2019., sve ostalo činjenično-pravno stanje je u potpunosti isto i u odnosu na Ugovor od 1. listopada 2018. Slijedom navedenoga tuženik ističe da je predmetni Ugovor protivan odredbama članka 102. stavka 6. i 7. ZZDVO-a i odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-I-5578/2013 i U-I-3633/2014, od 20. kolovoza 2014., a time i odredbi članka 23. stavka 1. Zakona o radu. Kako je tužitelj dakle isplatio profesor Čoviću plaće koje nije bio dužan isplatiti s obzirom da je znao i morao znati, a o istome je obaviješten i od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, to prema navodima

tuženika nema pravo zahtijevati vraćanje isplaćenog iznosa od tužene pa je sukladno odredbi članka 1112. ZOO-a, tužiteljev zahtjev u cijelosti neosnovan i neutemeljen.

4. Tužitelj je tijekom postupka naveo u bitnome kako je pravno promašeno tužnikovo pozivanje na odredbu čl. 1112. Zakona o obveznim odnosima, da nije izvršio isplatu koju nije bio dužan platiti niti je znao da plaća ono što nije u obvezi platiti, da je predmetni Ugovor o radu bio valjani Ugovor koji je bio na snazi, da je tužiteljev zaposlenik izvršavao svoje obveze temeljem tog Ugovora te je tužitelj morao izvršiti svoju obvezu isplate plaće kako bi sukladno gore navedenoj odredbi Zakona o obveznim odnosima izbjegao prisilu u vidu ovrhe ili pak kaznene odgovornosti zbog neisplate plaće sukladno čl. 132. Kaznenog zakona. Tužitelj tijekom postupka ukazuje i na presudu Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu poslovni broj Pp-15286/2022 od 30. studenog 2022. (list 166. – 181. spisa) te na presudu Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pžp-13649/2022 (list 338.-344. spisa) ističući kako je pravomoćnom presudom suda u cijelosti odbijena optužba Državnog inspektorata Republike Hrvatske, a na kojoj optužbi tuženik u ovome predmetu isključivo i jedino temelji svoje protivljenje tužbenom zahtjevu.

5. Tuženik se tijekom postupka usprotivio gore iznesenim navodima tužitelja te su u nastavku postupka stranke dopunjavale početne tvrdnje iznesene u tužbi odnosno odgovoru na tužbu na način da su na teorijskoj razini izložile svoja pravna shvaćanja te su otvorile pravna pitanja koja su se pokazala kao sporna u ovoj pravnoj stvari, s time da je tuženik podneskom od 16. prosinca 2022. (list 239.-266. spisa) predložio odbaciti tužbu u smislu odredbe čl. 186.a ZPP-a istaknuvši kako se zahtjev za mirnim rješenjem spora razlikuje od tužbenog zahtjeva u visini glavnog potraživanja, dok zahtjev za zakonske zatezne kamate u postupku mirnog rješenja spora nije ni podnesen.

6. Uvidom u Zahtjev za mirnim rješenjem spora (28. – 31. spisa) razvidno je da istim tužitelj potražuje regresni povrat isplaćenog iznosa plaće za mjesec ožujak 2021. u ukupnom iznosu od 6.616,99 EUR (49.855,73 kn) te za mjesec travanj i sve naredne mjesece do kraja važenja predmetnog Ugovora o radu odnosno do 1. listopada 2022. pa, imajući u vidu sadržaj tužbe, proizlazi da je u pravu tužitelj kada ističe da je zatražio isplate bruto plaće za čitavo razdoblje do 1. listopada 2022., pri čemu unaprijed u trenutku podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora nije znao kolika će točno bruto plaća biti isplaćena djelatniku tužitelja za sve naredne mjesece koji do tada nisu bili dospjeli i isplaćeni. Valja naglasiti i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev 4995/2019-2 od 11. veljače 2020. izrazio stajalište kako u situaciji kada se tužitelj prije podnošenja tužbe obratio stvarno i mjesno nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora, nije odlučno da se tužbom potražuje isplata znatno višeg iznosa. Zaključno, ovaj sud ukazuje i da se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenom tužbenom zahtjevu postavljenom podneskom od 20. travnja 2022., a nije se prije toga protivio preinaci slijedom čega se smatra da postoji njegov pristanak na preinaku tužbe (čl. 190. st. 4. ZPP-a).

7. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid te pročitao sadržaj isprava koje prileže spisu i to: Ugovor o radu prorektora Sveučilišta u Zagrebu od 1. listopada 2018. (list 6. – 7. spisa), Aneks Ugovora o radu prorektora Sveučilišta u Zagrebu od 23. rujna 2019. (list 8. spisa), dopis Ministarstva znanosti i obrazovanja dopis klasa: 052-01/21-01/00039, ur.broj: 533-04-21-0002 od 19. veljače 2021. (list 9. – 10. spisa), dopis

Državnog inspektorata RH klasa: 116-01/21-01/52, ur.broj: 443-01-13-01/21-9 od 8. ožujka 2021. (list 11. – 14. spisa), dopis Ministarstva znanosti i obrazovanja klasa: 120-08/21-01/00030, ur.broj: 533-04-21-0001 od 26. ožujka 2021. (list 14. – 15. spisa), dopis Ministarstva znanosti i obrazovanja klasa: 120-08/21-01/00035, ur. broj: 533-04-21-0003 od 7. travnja 2021. (list 16. spisa), dopisi Ministarstva znanosti i obrazovanja vezano za isplatu plaće u razdoblju od svibnja do rujna 2021. (list 17. – 21. spisa), obračuni isplaćene plaće za radnika prof. dr. sc. Antu Čovića od travnja do rujna 2021. (list 22. – 27. spisa), zahtjev za mirno rješenje spora s povratnicom (28. – 31. spisa), Odluka Ustavnog suda poslovni broj U-I/5578/2013 od 18. srpnja 2014. (list 44. – 57. spisa), zaključak (list 63. – 68. spisa), dopis Ministarstva uprave klasa: 112-01/19-01/295, ur.broj: 515-03-01-01/4-19-2 od 16. prosinca 2019. (list 69. – 70. spisa), pravna analiza odluke Ustavnog suda br. U-I-5578/2013 u odnosu na dobnu granicu za umirovljenje sveučilišnih nastavnika (list 71. – 76. spisa), e-mail korespondenciju (list 77. spisa), presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Usoz-80/18-8 od 28. rujna 2020. (list 78. – 89. spisa), presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-13307/2021-11 od 27. siječnja 2022. (list 90. – 93. spisa), dopis od 5. siječnja 2022. (list 94. spisa), dopis Ministarstva znanosti i obrazovanja od 7. travnja 2021. (list 108. spisa), zapisnik u predmetu poslovni broj Pp-4018/21 u predmetu Općinskog suda u Zagrebu od 10. svibnja 2022. (list 112. – 113. spisa), presuda Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu poslovni broj Pp-4018/21 od 10. svibnja 2022. (list 120. – 165. spisa), presuda Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu poslovni broj Pp-15286/2022 od 30. studenog 2022. (list 166. – 181. spisa), ispis poruka Pain001 (list 182. – 210. spisa), obračun isplate plaće (list 211. – 226. spisa), ispis poruke Pain001 (list 227. – 237. spisa), dopis Ministarstva znanosti i obrazovanja od 7. siječnja 2022. (list 238. spisa), Ugovor o radu na neodređeno vrijeme (list 245. – 246. spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme (list 247. – 250. spisa), Odluka o izboru na radno mjesto redovitog profesora u trajnom zvanju (list 251. – 256. spisa), Odluka od 3. listopada 2016. (list 257. – 258. spisa), Odluka od 3. listopada 2016. (list 259. spisa), dio odluke u predmetu poslovni broj Pp-4018/2021 (list 260. – 266. spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 4995/2019-2 od 11. veljače 2020. (list 270. – 273. spisa), dopis od 20. srpnja 2022. (list 274. – 275. spisa), podnesak od 19. siječnja 2023. (list 303. – 305. spisa), obračun isplate plaće (list 320. spisa), presudu Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske Pžp-13649/2022 (list 338. – 344. spisa) te je izveden dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dip.oec. Zdravko Brestovac (Nalaz i mišljenje – list 286. – 291. spisa, podnesak vještaka – list 318. spisa, usmeno iznošenje nalaza i mišljenja – list 321. – 322. spisa).

8. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a tužbeni zahtjev utvrđen je osnovanim u cijelosti.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za povratom odnosno naknadom iznosa od 127.667,84 EUR koji predstavlja iznos s osnova plaća koji je tužitelj u razdoblju od ožujka 2021. pa do kraja važenja Ugovora o radu prorektora Sveučilišta u Zagrebu od 1. listopada 2018. (dalje u tekstu. Ugovor, list 6. – 7. spisa) i Aneksa tom Ugovoru od 23. rujna 2019. (list 8. spisa), odnosno do 1. listopada 2022., isplaćivao svom zaposleniku prof. dr. sc. Anti Čoviću, a za koji Ugovor ističe da je zakonit i valjan što proizlazi iz dopisa Državnog inspektorata RH od 8. ožujka 2021. (list 11. – 14. spisa) i to s obzirom da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja obustavilo obračun i isplatu

plaće svim zaposlenicima visokih učilišta kojima se putem Ministarstva osigurava isplata plaće iz Državnog proračuna ukoliko su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju redovitog profesora te su navršili više od 70 godina života, a radni odnos im nije prestao istekom akademske godine u kojoj su navršili 70 godina života.

10. Između stranaka nije sporno da je tužitelj zaposlenik prof. dr. sc. Ante Čović kao prorektor za organizaciju, kadrovski razvoj i međusveučilišnu suradnju 1. listopada 2018. sklopio s tužiteljem Ugovor o radu prorektora Sveučilišta u Zagrebu, da je Aneks tom Ugovoru sklopljen 23. rujna 2019. (list 6. - 8. spisa), da je Ugovor sklopljen na vrijeme od 4 godine od dana stupanja na dužnost 1. listopada 2018., da je prof. dr. sc. Ante Čović rođen 23. kolovoza 1949., da je 23. kolovoza 2019. (u akademskoj godini 2018/2019) navršio 70 godina života te da je bio u trajnom zvanju prije 30. srpnja 2013. Dakle, nesporno je i da je 1. listopada 2018. odnosno u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora imao navršenih 70 godina života.

11. Između stranaka je nesporno i da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja, a nakon dopisa Državnog inspektorata Republike Hrvatske od 8. ožujka 2021 (list 11. – 14. spisa), obustavilo obračun i isplatu plaće zaposlenicima visokih učilišta kojima se putem Ministarstva osigurava isplata plaće iz Državnog proračuna ukoliko su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju redovitog profesora te su navršili više od 70 godina života, a radni odnos im nije prestao istekom akademske godine u kojoj su navršili 70 godina života, i to dopisom od 26. ožujka 2021. (list 14. – 15. spisa) Zaključno, između stranaka nije sporno da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja poslalo tužitelju dopis od 7. travnja 2021. (list 16. spisa) u kojem ga obavještava da je navedeno ministarstvo uputilo Financijskoj agenciji zahtjev da se obrišu parametri i evidencija obračuna za prof. dr. sc. Antu Čovića u sustavu COP u plaćama obračunatim za ožujak 2021., a slijedom čega tužitelj od navedenog razdoblja nije primio financijska sredstva za obračun i isplatu plaće za svojeg zaposlenika prof. dr. sc. Antu Čovića.

12. Između stranaka je sporna osnova tužbenog zahtjeva imajući u vidu različita pravna shvaćanja stranaka po pitanju primjene odredbe čl. 102. st. 7., 8. i 9. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj: 123/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17 i 96/18; dalje: ZZDVO) te imajući u vidu odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-5578/2013, U-I-3633/2014 od 18. srpnja 2014. (list 44. – 57. spisa). Sporna je i visina utuženog potraživanja.

13. Tuženikovo je stajalište izneseno tijekom postupka kako se u konkretnom slučaju temeljem Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-1-5578/2013 i U-1-3633/2014 od 20. kolovoza 2014. na redovite profesore, profesore viših škola i znanstvene savjetnike koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju primjenjuju odredbe ranije važećeg Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj: 123/03, 105/04, 174/04, 2/07-OURH, 46/07, 45/09 i 63/11) prema kojim odredbama kada postoji potreba za nastavkom rada redovitog profesora u trajnom zvanju ili profesora visoke škole u trajnom zvanju, visoko učilište može redovitom profesorom u trajnom zvanju, odnosno profesorom visoke škole u trajnom zvanju, produljiti ugovor o radu do isteka akademske godine u kojoj navršava 70 godina, pri čemu će se posebno cijeliti njegov znanstveni doprinos, uspješnost u obrazovnom procesu i odgoju mladih znanstvenika i nastavnika. S obzirom na

utvrđenje Državnog inspektorata da od "trenutka sklapanja ugovora o radu sa Sveučilištem u Zagrebu, Hrvatski studiji, Zagreb, 20. rujna 2019., prof. dr. sc. Ante Čović ne ispunjava posebne uvjete znanstveno-nastavnog radnog mjesta redovitog profesora u trajnom zvanju budući da je tada imao više od 70 godina života", tuženik smatra da je istom radni odnos trebao prestati istekom akademske godine u kojoj navršava 70 godina života te da sukladno navedenom ugovor o radu na radno mjesto prorektora također nije mogao ostati na snazi u navedenoj akademskoj godini niti se isplaćivati na teret državnog proračuna, s obzirom da je isti neraskidivo povezan s radnim mjestom profesora.

14. Odredbom čl. 102. stavak 7. ZZDVO-a propisano je da zaposleniku na znanstveno-nastavnom, umjetničko-nastavnom, nastavnom i stručnom radnom mjestu na visokom učilištu istekom akademske godine u kojoj je navršio 65 godina prestaje ugovor o radu radi odlaska u mirovinu. Stavkom 8. navedenog članka propisano je da, iznimno od odredbe stavka 7. ovoga članka, kada na sveučilištu odnosno fakultetu postoji potreba za nastavkom rada zaposlenika na znanstveno-nastavnom i/ili umjetničko-nastavnom radnom mjestu, odnosno kada na veleučilištu i visokoj školi postoji potreba za nastavkom rada zaposlenika na nastavnom radnom mjestu, sveučilište, fakultet, veleučilište, odnosno visoka škola može sa zaposlenikom koji udovoljava kriterijima izvrsnosti zaključiti ugovor o radu na određeno vrijeme od dvije godine s mogućnošću produljenja u dvogodišnjim mandatima. Kriterije izvrsnosti za odabir zaposlenika za zaključenje ugovora o radu nakon 65. godine donosi Nacionalno vijeće, a sveučilište, veleučilište ili visoka škola općim aktom može propisati i dodatne kriterije izvrsnosti. Nadalje, stavkom 9. određeno je da na temelju izvješća stručnog povjerenstva ovlaštene znanstvene organizacije iz članka 34. ovoga Zakona, a koje se sastoji od tri člana koji moraju biti u istom ili višem znanstvenom zvanju u odnosu na pristupnika, pri čemu barem jedan član povjerenstva ne može biti zaposlenik znanstvene organizacije u kojoj je zaposlen pristupnik, odgovarajući matični odbor donosi odluku o ispunjenju kriterija znanstvene izvrsnosti iz stavka 8. ovoga članka. Za kandidata na znanstveno-nastavnom i/ili umjetničko-nastavnom radnom mjestu na sveučilištu, odnosno fakultetu, odnosno za kandidata na nastavnom radnom mjestu na veleučilištu i visokoj školi, stručno povjerenstvo sveučilišta, fakulteta, veleučilišta, odnosno visoke škole podnosi izvješće o ispunjenju kriterija nastavne izvrsnosti koje potvrđuje povjerenstvo koje imenuje Nacionalno vijeće.

15. Dakle, poseban uvjet za zasnivanje radnog odnosa u konkretnom slučaju odnosi se na životnu dob zaposlenika, a propisan je u članku 102. stavku 7., dok je u stavku 8. propisana iznimka.

16. Nadalje, odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I/5578/2013 od 18. srpnja 2014. (list 44. – 57. spisa), u točki I. njene izreke pokrenut je postupak za ocjenu suglasnosti s Ustavom te se u odnosu na redovite profesore na visokim učilištima, profesore visokih škola te znanstvene savjetnike u znanstvenim organizacijama koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju ukidaju članak 42. stavci 8., 9., 10. i 11. i članak 102. stavci 8., 9., 10. i 11. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 123/03., 105/04., 174/04., 2/07. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07., 45/09., 63/11., 94/13. i 139/13.) te članak 10. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 139/13.). U točki II. njene izreke navodi se da se na redovite profesore na visokim učilištima i profesore visokih škola te na znanstvene savjetnike u

znanstvenim organizacijama koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 123/03., 105/04., 174/04., 2/07. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07., 45/09. i 63/11.) kako je to određeno u točkama 17.1. i 17.2. obrazloženja ove odluke.

17. U točki 17.1. predmetne odluke navedeno je da radi osiguravanja načela pravne sigurnosti i pravne izvjesnosti te poštovanja zabrane retroaktivnog djelovanja zakona, Ustavni sud utvrđuje da ukidanjem navedenih zakonskih članaka za profesore/65 i znanstvene savjetnike/65 koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju dolazi do uspostave prijašnjeg zakonskog uređenja kad je riječ o kriterijima koji se uzimaju u obzir pri odlučivanju o njihovu radu u matičnim ustanovama nakon što navršše 65 godina života. Konkretno, za redovite profesore na visokim učilištima i profesore na visokim školama koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju primjenjuju se kriteriji propisani posljednjom rečenicom članka 102. stavka 7. ZoZDiVO/03, koja glasi: "Pri tome će se posebno cijeniti njegov znanstveni doprinos, uspješnost u obrazovnom procesu i odgoju mladih znanstvenika i nastavnika." Ustavni sud ne vidi nijedan objektivan i relevantan razlog zbog kojega se ti kriteriji ne bi trebali primjenjivati i na znanstvene savjetnike/65 u znanstvenim organizacijama koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju, iako u članku 9. ZID-a ZoZDiVO/07 (koji je za njih mjerodavan) to nije izrijeком propisano.

18. U točki 17.2., a što se tiče postupka odlučivanja o sklapanju ugovora o radu na određeno vrijeme s tom kategorijom profesora/65 i znanstvenih savjetnika/65 (koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju), ustavnopravno je relevantno to da postupak ne smije biti postavljen tako da stvarno preraste u takav koji bi bio usporediv s postupkom izbora u znanstveno odnosno znanstveno-nastavno zvanje, to jest u postupak njihova de facto reizbora u trajno zvanje (što je samo po sebi *contradictio in adjecto*). Sukladno tome, Ustavni sud utvrđuje da se do novog zakonskog uređenja tog postupka (ocijeni li zakonodavac da je ono potrebno), koje će biti usklađeno s navedenim pravnim stajalištem, a polazeći od poštovanja zabrane retroaktivnog djelovanja zakona, na profesore/65 koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju odgovarajuće primjenjuju odredbe o postupku na koji upućuje prva rečenica članka 102. stavka 7. ZoZDiVO/03 ("Kada postoji potreba za nastavkom njegova rada, visoko učilište može redovitom profesorom u trajnom zvanju i profesorom visoke škole u trajnom zvanju produljiti radni odnos ...") i članak 21. ZID-a ZoZDiVO/07 (v. točku 5.1. obrazloženja ove odluke i rješenja). Slično tome, na znanstvene savjetnike/65 koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju odgovarajuće se primjenjuju odredbe o postupku na koji upućuje članak 9. ZID-a ZoZDiVO/07 (v. točku 6.1. obrazloženja ove odluke i rješenja).

19. Odredbom čl. 102. stavak 6. i 7. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09 i 63/11) bilo je propisano da zaposleniku na znanstveno-nastavnom, umjetničko-nastavnom i nastavnom radnom mjestu na visokom učilištu istekom akademske godine u kojoj je navršio 65 godina života prestaje ugovor o radu radi odlaska u mirovinu, a kada postoji potreba za nastavkom njegova rada, visoko učilište može redovitom profesorom u trajnom zvanju i profesorom visoke škole u trajnom zvanju produljiti radni odnos do isteka akademske godine u kojoj navršava 70 godina. Pri tome

će se posebno cijeniti njegov znanstveni doprinos, uspješnost u obrazovnom procesu i odgoju mladih znanstvenika i nastavnika.

20. Nadalje, Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj: 123/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17 i 96/18) u odredbi čl. 102. st. 7. propisuje, a kako je to već ranije u presudi navedeno, da zaposleniku na znanstveno-nastavnom, umjetničko-nastavnom, nastavnom i stručnom radnom mjestu na visokom učilištu istekom akademske godine u kojoj je navršio 65 godina prestaje ugovor o radu radi odlaska u mirovinu. Stavkom 8. navedenog članka propisano je da, iznimno od odredbe stavka 7. ovoga članka, kada na sveučilištu odnosno fakultetu postoji potreba za nastavkom rada zaposlenika na znanstveno-nastavnom i/ili umjetničko-nastavnom radnom mjestu, odnosno kada na veleučilištu i visokoj školi postoji potreba za nastavkom rada zaposlenika na nastavnom radnom mjestu, sveučilište, fakultet, veleučilište, odnosno visoka škola može sa zaposlenikom koji udovoljava kriterijima izvrsnosti zaključiti ugovor o radu na određeno vrijeme od dvije godine s mogućnošću produljenja u dvogodišnjim mandatima. Kriterije izvrsnosti za odabir zaposlenika za zaključenje ugovora o radu nakon 65. godine donosi Nacionalno vijeće, a sveučilište, veleučilište ili visoka škola općim aktom može propisati i dodatne kriterije izvrsnosti.

21. Sukladno točki II. ranije u obrazloženju ove presude citirane odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, na redovite profesore na visokim učilištima i profesore visokih škola te na znanstvene savjetnike u znanstvenim organizacijama koji su na dan 30. srpnja 2013. bili u trajnom zvanju, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 123/03, 105/04, 174/04, 2/07 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07, 45/09 i 63/11), odnosno odredbe o postupku na koji upućuje prva rečenica članka 102. stavka 7. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 123/03 - "Kada postoji potreba za nastavkom njegova rada, visoko učilište može redovitom profesorom u trajnom zvanju i profesorom visoke škole u trajnom zvanju produljiti radni odnos ...") i članak 21. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 46/07).

22. Slijedom navedenog, a imajući u vidu da je prof.dr.sc. Ante Čović nesporno bio na dan 30. srpnja 2013. u trajnom zvanju, na predmetni se Ugovor primjenjuje odredbe Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09 i 63/11), i to u odnosu na kriterije koji se uzimaju u obzir pri odlučivanju o njihovu radu u matičnim ustanovama, dakle ne i u pogledu dobne granice kojom se Ustavni sud u gore navedenoj odluci nije bavio.

23. Dakle, prema ocjeni ovog suda dobna granica odnosno životna dob tužiteljevog zaposlenika nije predstavljala poseban uvjet za sklapanje predmetnog Ugovora. Valja naglasiti da je sud na ročištu održanom 16. siječnja 2023. odbio dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem svjedoka Jasne Omejec jer je, imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje te stanje predmeta spisa ocijenio izvođenje predmetnog dokaza nesvrhsishodnim te u suprotnosti s načelom efikasnosti i ekonomičnosti postupka sadržanom u čl. 10. st. 1. ZPP-a.

24. Nadalje, u odnosu na osporenu visinu utuženog potraživanja tijekom postupka izveden je dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl.oec. Zdravku Brestovcu koji je u Nalazu dao tablični prikaz pojedinačnih iznosa po plaćama, i to od plaće za ožujak 2021. do rujna 2022. te iznose troškova tužitelja po ostalim osnovama isplate pri čemu je za svaku stavku naveden datum isplate. Iz navedene tabele proizlazi da ukupni troškovi plaća i ostalih davanja iznose 131.927,74 EUR od kojeg iznosa se na ime troškova isplata jubilarne nagrade, božićnice, regresa i otpremnine odnosi 4.259,90 EUR. Dakle, ukupni troškovi plaća iznose 127.667,84 EUR.

25. Usmeno iznoseći Nalaz i mišljenje na ročištu održanom 24. listopada 2023. (list 321. – 323. spisa) stalni sudski vještak u cijelosti je ostao kod pismenog Nalaza i mišljenja te je naveo da tužitelj u tužbi potražuje naknadu iznosa troška plaće, a koja se sastoji od bruto plaće (uključen doprinos za mirovinsko osiguranje) te doprinos na plaću (doprinos za zdravstveno osiguranje) te je stoga pregledom dokumentacije u spisu utvrdio sve isplate tužitelja po Ugovoru o radu u čemu su plaće za navedeno razdoblje te četiri stavke koje se odnose na jubilarne nagrade, božićnice i otpremninu. Napomenuo je i da treba imati u vidu da je sam isplaćeni iznos plaće niži u odnosu na ukupan iznos iz obračuna plaće, a niži je za iznos doprinosa za mirovinsko, poreze i prireze.

26. Prema ocjeni ovog suda, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka u dijelu koji se odnosi na utvrđenje ovdje prijepornih činjenica, u potpunosti nadomješta aktivnost suda u obavljanju funkcije suđenja, koju funkciju sud nije u mogućnosti ostvariti jer ne raspolaže stručnim znanjem te ga je stoga ovaj sud prihvatio u cijelosti kao jasan, stručan, objektivan, obrazložen i sačinjen prema pravilima struke.

27. U odnosu na tužiteljevo naznačivanje pravne osnovu tužbenog zahtjeva u vidu instituta izdatka za drugoga, valja naglasiti da prema ocjeni ovog suda tužiteljeva tražbina po svojoj pravnoj prirodi ne predstavlja izdatak za drugoga. Naime, izdatak za drugog uređen je odredbom čl. 1119. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) prema kojoj odredbi tko za drugog učini kakav izdatak ili što drugo što je ovaj po zakonu bio dužan učiniti, ima pravo zahtijevati naknadu od njega. Međutim, tuženik nije imao obvezu prema tužiteljevom djelatniku pa kada mu je tužitelj isplatio plaću time nije ispunio tuženikovu zakonsku obvezu spram istog, već je ispunio svoju obvezu koja proizlazi iz radnog odnosa kojeg je s djelatnikom zasnovao. Tuženik je imao obvezu osigurati sredstva tužitelju za isplatu plaće, što nije učinio, čime je počinio štetnu radnju i iz toga proizlazi njegova odgovornost prema tužitelju, a ne iz instituta izdatka za drugoga.

28. Dakle, podmirenjem plaće svojem djelatniku od strane tužitelja, tuženik je prema ocjeni ovog suda dužan tužitelju naknaditi štetu koja mu je time nastala odnosno isplatiti mu utuženo potraživanje jer je na gore opisani način došlo do umanjenja tužiteljeve imovine pa tužitelj u smislu odredbe čl. 1045., čl. 1046. i čl. 1090. ZOO-a ima pravo na naknadu štete u iznosu koji je potreban da se njegova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo propuštanja u ispunjenju obveze od strane tuženika.

29. Imajući u vidu utvrđenja ovog suda opisana u ranijem dijelu presude, u konkretnom postupku ispunjene su sve pretpostavke odgovornosti za štetu propisane odredbama čl. 1045. st. 1. i čl. 1046. ZOO-a, a visina štete predstavlja ukupan iznos koji je tuženik izravnom naplatom isplatio svojem djelatniku na plaća u utuženom razdoblju pa je u tom iznosu došlo do umanjenja njegove imovine zbog štetne radnje tuženika.

30. Nadalje, obveza naknade štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete (čl. 1086. ZOO-a), a šteta je nastala onda kada je imovina tužitelja umanjena, a što znači u trenutku isplate plaća za pojedine mjesece pa stoga zakonske zatezne kamate teku prvi dan nakon dospelosti.

31. Slijedom svega navedenog, na temelju odredaba čl. 107. st. 1. i 2. te čl. 109. st. 1. ZZDVO te na temelju odredaba čl. 1045., 1046. i 1090. ZOO-a tužbeni je zahtjev ocijenjen osnovanim te je odlučeno kao u t. I. izreke presude.

32. Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zatezne kamate i to po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, za ostale odnose.

33. Odluka o parničnim troškovima iz t. II, III. i IV. izreke presude sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1., čl. 155. i 164. ZPP-a i vrijednosti predmeta spora u iznosu od 39.701,95 EUR do 19. travnja 2022., prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 125.722,86 EUR od 20. travnja 2022. do 27. ožujka 2023. te prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 127.667,84 EUR od 29. ožujka 2023. nadalje.

34. Tužitelju je kao potreban (čl. 155. st. 1. ZPP-a) priznat trošak za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23; dalje: OT) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 1.250,00 EUR, za sastav tužbe u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 7. t. 1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 1.250,00 EUR, za zastupanje na ročištu 12. travnja 2022. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 9.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 1.250,00 EUR, za zastupanje na ročištu 17. svibnja 2022. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9.t.5. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 125,00 EUR, za zastupanje na ročištu 16. siječnja 2023. u iznosu od 1.892,66 EUR (Tbr. 9.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 2.365,83 EUR, za zastupanje na ročištu 24. listopada 2023. u iznosu od 1.921,90 EUR (Tbr. 9.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 2.402,38 EUR, za zastupanje na ročištu 8. ožujka 2024. u iznosu od 1.921,90 EUR (Tbr. 9.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 2.402,38 EUR, za sastav podneska od 4. ožujka 2022. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 1.250,00 EUR, za sastav podneska od 20. travnja 2022. u iznosu od 1.892,66 EUR (Tbr. 8.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 2.365,83 EUR, za sastav podneska od 27. srpnja 2022. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8.t.4. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 62,50 EUR, za sastav podneska od 8. prosinca 2022. u iznosu od 1.892,66 EUR (Tbr. 8.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 2.365,83 EUR, za sastav podneska od 28. prosinca 2022. u iznosu od 1.892,66 EUR

(Tbr. 8.t.1. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 2.365,83 EUR, za sastav podneska od 28. ožujka 2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8.t.3. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 250,00 EUR, za sastav podneska od 7. lipnja 2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8.t.3. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 250,00 EUR te za sastav podneska od 14. rujna 2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8.t.3. OT-a) uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-a) što sveukupno iznosi 250,00 EUR.

35. Tužitelju je priznat i zatraženi trošak za sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 221,74 EUR (čl. 1. i 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018 i 51/23; dalje: ZSP i Tar. br. 1. t. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi – "Narodne novine" broj: 37/23 dalje: Uredba), kao i trošak za sudsku pristojbu na presudu Tbr. br. 2. t. 1. Uredbe u iznosu od 663,61 EUR. Valja naglasiti da tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.327,23 EUR jer navedeni iznos ne proizlazi iz gore navedenih odredbi ZSP-a i Uredbe. Zaključno, tužitelju je priznat trošak na ime uplaćenog predujma za financijsko-knjigovodstveno vještačenje u iznosu od 500,00 EUR-a. Dakle, tužitelju je priznat parnični trošak u iznosu od 21.590,93 EUR slijedom čega je odlučeno kao u t. II. izreke presude.

36. Odluka o zatraženoj zateznoj kamati na dosuđeni iznos troška temelji se na odredbi članka 30. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje u tekstu: OZ), a visina stope određena je prema odredbi članka 29. stavak 2. ZOO-a.

37. Tužitelju nije priznat zatraženi trošak za zastupanje na ročištu 17. svibnja 2022. u iznosu zatraženom prema Tbr. 9.t.1. OT-a, već mu je trošak za zastupanje na navedenom ročištu priznat u iznosu sukladno Tbr. 9.t.5. OT-a s obzirom da se radi o ročištu opisanom u navedenom tarifnom broju. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 8. listopada 2021. jer isti prema ocjeni ovog suda nije bio potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a jer je tužitelj predmetnim podneskom dostavio potvrdu o uplati sudske pristojbe na tužbu, a koju je mogao dostaviti već uz tužbu. Iz istog razloga nije mu priznat ni trošak za sastav podneska od 25. listopada 2021. jer je predmetnim podneskom tužitelj dostavio urednu punomoć za zastupanje, a koju je bio dužan dostaviti već uz tužbu, niti mu je priznat trošak za sastav podneska od 12. listopada 2023. jer se već podneskom od 14. rujna 2023., a za koji mu je priznat trošak, očitovao na podnesak tuženika od 7. rujna 2023. Tužitelju nije priznat ni trošak za sastav podnesaka od 28. ožujka 2023., 7. lipnja 2023. i 14. rujna 2023. u zatraženim iznosima postavljenim prema Tbr.8.t.1. OT-a već mu je za sastav navedenih podnesaka trošak priznat sukladno odredbi Tbr.8.t. 3. OT-a imajući u vidu da se radi o obrazloženim podnescima izvan Tbr.8.t.1. OT-a (s obzirom da mu je već ranije priznat trošak za sastavljanje četiri obrazložena podneska). Zaključno, tužitelju nije priznat niti zatraženi trošak za pristup na ročište za objavu presude s obzirom da isti nije bio potreban za vođenje parnice jer su se stekli uvjeti za isticanjem presude na e-oglasnoj ploči suda.

38. Zaključno, tužitelju za pojedinačne radnje nije priznat trošak postavljen u prekomjerno postavljenim iznosima, odnosno u iznosima koji nisu u suglasnosti s iznosima prema vrijednosti predmeta spora u pojedinim fazama postupka.

38. Dakle, tužitelju nije priznat zatraženi parnični trošak u iznosu od 12.202,00 EUR slijedom čega je odlučeno kao u t. III. izreke presude.

39. Odluku o parničnom trošku iz t. IV. izreke presude sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a s obzirom da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu.

U Zagrebu, 22. travnja 2024.

SUDAC :
Aleksandra Gumzej

Dokument je elektronički potpisan:

ALEKSANDRA GUMZEJ

Vrijeme potpisivanja:

22-04-2024

14:52:56

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=GUMZEJ

G=ALEKSANDRA

CN=ALEKSANDRA GUMZEJ

UPUTA O PRAVNOM LIŠENJU.

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30866-9a072**

Kontrolni broj: **0dfa6-31f2a-a6696**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.